

kun er medregnet lønindkomst fra et egentligt ansættelsesforhold. Der er således ikke medregnet situationer, hvor f.eks. en menighedsrådsformand oppebærer honorar efter menighedsrådslovens § 33, ligesom et eventuelt honorar til menighedsrådets kontaktperson, jf. menighedsrådslovens § 10, stk. 6, heller ikke er medregnet.

I 7 % af landets menighedsråd udgjorde ansatte i folkekirken 50 % eller flere af rådets valgte medlemmer. Hvis man medregner præsterne, der er fødte medlemmer af menighedsrådene, udgjorde ansatte i folkekirken minimum 50 % af menighedsrådsmedlemmerne i 10 % af menighedsrådene.

Der er eksempler på, at kirkefunktionærer løser sognebånd til præsten i det sogn, hvor de er ansat, for dernæst at bruge sognebåndsløsningen til at blive indvalgt i menighedsrådet i deres ansættelsesogn. Såfremt kirkefunktionærer lader sig vælge på baggrund af et ønske om bedre at kunne følge med i rådets arbejde, bemærkes, at dette hensyn allerede er taget i menighedsrådsloven: Menighedsrådslovens § 3 fastsætter således, at en repræsentant for de kirkefunktionærer, der er ansat eller konstitueret i menighedsråds-kredsen, har ret til uden stemmeret at deltage i rådets møder. Reglen er indført for at give de ansatte mulighed for at følge med i menighedsrådets arbejde og for overfor menighedsrådet at have en repræsentant, der kan varetage de ansattes interesser. Denne repræsentant – medarbejderrepræsentanten – har ret (men ikke pligt) til at deltage i alle rådets møder. Medarbejderrepræsentanten kan ikke vælges til nogen af de poster i menighedsrådet, som efter loven skal besættes med menighedsrådets medlemmer. Desuden følger det af menighedsrådslovens § 23, stk. 1, at menighedsrådets møder som udgangspunkt er offentlige. Lovens § 23, stk. 2, fastslår endda, at menighedsrådet kan tillade personer, der er ansat af menighedsrådet, at overvære behandlingen af sager for lukkede døre.

Ud fra princippet om generel inhabilitet må det derfor samlet set anses for uhensigtsmæssigt at fastholde muligheden for kirkefunktionærers medlemskab af menighedsrådet i den menighedsråds-kreds, hvori de er ansat. Dette skal ses på baggrund af, at langt hovedparten af de beslutninger, menighedsrådet træffer, får betydning for indholdet af de ansattes job. Det skal fremhæves, at ansatte ved kirken generelt har en (naturlig) personlig interesse i afgørelsen af sager, hvori der træffes beslutning om f.eks. udvidelse af ansættelsesområdet eller spørgsmålet om sognets eventuelle sammenlægning med et andet sogn. Sådanne interesser kan stride mod, hvad der tjener det lokale kirkelige liv bedst. Hertil kommer, at såfremt menighedsrådet

domineres af kirkens ansatte, øger det risikoen for, at kirkens virke får sit udspring i de ansatte i stedet for i menigheden.

Med lovforslaget vil kirkefunktionærer fortsat kunne indvælges i menighedsrådet dér, hvor vedkommende bor, hvis det er et andet sogn end tjenestestedet.

Det har fra flere sider været hævdet, at ganske mange menighedsråd ikke vil kunne få udfyldt alle pladser i rådet, såfremt det ikke er muligt at indvælge kirkefunktionærer ansat ved kirken eller kirkegården. Et sådant demokratisk problem bør imidlertid ikke finde sin løsning ved i stedet at indvælge ansatte, men for eksempel ved en sammenlægning med et andet sogn.

Generelt har en række høringssvar – positive som negative – påpeget, at en sådan begrænsning af valgbarheden vil forudsætte en præcis definition af kirkefunktionærbegrebet. Disse bemærkninger er søgt imødekommet ved at præcisere i lovforslagets § 2, nr. 1, at det alene er kirkefunktionærer, der er omfattet af § 1, stk. 1, i lov om arbejdsgiveres pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet,⁵⁾ som ikke er valgbare til menighedsrådet i den menighedsråds-kreds, hvor de har tjenestested. Kirkefunktionærer, hvis ansættelsesforhold har en varighed på 1 måned eller mindre, og kirkefunktionærer, hvis gennemsnitlige ugentlige arbejdstid ikke overstiger 8 timer, vil efter bestemmelsen således fortsat være valgbare til menighedsrådet også i den menighedsråds-kreds, hvor de har tjenestested. Det gælder f.eks. en kirkesanger, som kun synger ved enkelte kirkelige handlinger eller gudstjenester nogle få timer om ugen.

Lovforslagets § 1, nr. 11, og § 2, nr. 2, er lovtekniske konsekvenser af lovforslagets § 2, nr. 1.

Rapporten fra arbejdsgruppen om gejstlige læresager m.v. har i tillæg til strukturarbejdsgruppens rapport også beskæftiget sig særskilt med præsteægtfællers medlemskab af menighedsrådet. For nærmere redegørelse for, hvorfor det ikke anbefales, at præsteægtfæller generelt afskæres fra medlemskab af menighedsråd henvises til rapportens side 39-40.

3.4. Valg af kasserer og funktionsperiode for enkeltmandshverv

Med lovforslagets § 1, nr. 5, gives menighedsrådet bedre muligheder for hjælp til varetagelse af kassererfunktionen, samtidig med at det præciseres, at ansvaret ligger i menighedsrådet. Efter den nugældende menighedsrådslov kan menighedsrådet vælge en kasserer af eller uden for sin midte. Er kassererhvervet knyttet til en af kirkens funktionærstillinger, bortfalder valget af kasserer.